Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 26 września 2012 r.

w sprawie środków nadzwyczajnych zapobiegających rozprzestrzenianiu się w Unii organizmu *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhrer) Nickle *et al.* (węgorek sosnowiec)

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 6543)

(2012/535/UE)

(Dz.U. L 266 z 2.10.2012, s. 42)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/226 z dnia 11 lutego 2015 r.	L 37	21	13.2.2015
►M2	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/427 z dnia 8 marca 2017 r.	L 64	109	10.3.2017

▼B

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 26 września 2012 r.

w sprawie środków nadzwyczajnych zapobiegających rozprzestrzenianiu się w Unii organizmu *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhrer) Nickle *et al.* (węgorek sosnowiec)

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 6543)

(2012/535/UE)

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

a) „rośliny podatne” oznaczają rośliny (inne niż owoce i nasiona) *Abies* Mill., *Cedrus* Trew, *Larix* Mill., *Picea* A. Dietr., *Pinus* L., *Pseudotsuga* Carr. i *Tsuga* Carr.;

▼M1

b) „drewno podatne” oznacza drewno drzew iglastych (*Coniferales*), które zalicza się do jednego z poniższych punktów:

(i) drewno w rozumieniu art. 2 ust. 2 dyrektywy 2000/29/WE;

(ii) drewno, które nie zachowało swojej zaokrąglonej powierzchni;

(iii) drewno w formie uli i budek lęgowych dla ptaków.

Drewno podatne nie oznacza tarcicy i dłużycy z drzew *Taxus* L. i *Thuja* L. oraz drewna, które zostało poddane przetwarzaniu eliminującemu ryzyko zainfekowania węgorkiem sosnowcem;

▼B

c) „kora podatna” oznacza korę drzew iglastych (*Coniferales*);

d) „miejsce produkcji” oznacza wszelkie pomieszczenia działające jako jedna jednostka produkcyjna. Może to obejmować miejsca produkcji, które są zarządzane odrębnie z powodów fitosanitarnych;

e) „wektor” oznacza chrząszcze należące do rodzaju *Monochamus* Megerle in Dejean, 1821;

f) „sezon lotów wektora” oznacza okres od dnia 1 kwietnia do dnia 31 października, chyba że istnieje techniczno-naukowe uzasadnienie dla innego okresu sezonu lotów wektora, biorąc pod uwagę margines bezpieczeństwa wynoszący cztery dodatkowe tygodnie na początku i na końcu przypuszczanego sezonu lotów;

g) „drewniany materiał opakowaniowy” oznacza drewno lub produkty z drewna stosowane do podpierania, ochrony lub przenoszenia towarów, w postaci skrzyń, pudeł, klatek, bębnów i opakowań podobnych, palet, palet skrzyniowych oraz innych płyt ładunkowych, nadstawek paletowych i drewna sztauerskiego, niezależnie od tego, czy są one faktycznie używane w transporcie. Nie obejmuje to drewna przetworzonego uzyskanego przy zastosowaniu klejów, wysokiej temperatury lub ciśnienia, lub przy ich dowolnej kombinacji, oraz materiałów opakowaniowych w całości złożonych z drewna o grubości 6 mm lub mniejszej;

▼M2

h) „roślina dotknięta pożarem lub burzą” oznacza każdą roślinę podatną uszkodzoną w wyniku pożaru lub burzy w sposób umożliwiający wektorowi złożenie jaj.

▼B

Artykuł 2

Badania na obszarach, na których nie obserwuje się obecności węgorka sosnowca

1. Państwa członkowskie co roku przeprowadzają badania pod kątem występowania *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhrer) Nickle *et al.* (węgorek sosnowiec) w roślinach podatnych, drewnie podatnym i korze podatnej oraz w wektorze i określają, czy istnieją dowody obecności węgorka sosnowca na ich terytorium na obszarach, na których nie obserwowano wcześniej obecności węgorka sosnowca.

Badania te obejmują pobieranie i analizę próbek podatnych roślin, drewna i kory oraz wektorów. Liczbę próbek określa się w oparciu o solidne podstawy naukowe i techniczne.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji opis badań, o których mowa w ust. 1, określając liczbę miejsc badania, obszary, na których zostanie przeprowadzone badanie, oraz liczbę próbek, które zostaną poddane analizie laboratoryjnej każdego roku. Opis ten zawiera podstawy naukowe i techniczne, na których badania są oparte.

Opis ten jest przekazywany Komisji do dnia 1 marca roku, w którym badania mają być prowadzone.

3. Każde państwo członkowskie przekazuje wyniki badań, o których mowa w ust. 1, Komisji i pozostałym państwom członkowskim do dnia 1 marca roku następującego po roku, w którym badania zostały przeprowadzone.

Artykuł 3

Analizy laboratoryjne

Analizy laboratoryjne na obecność węgorka sosnowca w podatnych roślinach, drewnie i korze oraz wektorach przeprowadza się zgodnie z protokołem diagnostycznym dla *Bursaphelenchus xylophilus* przewidzianym w normie EPPO PM7/4(2) ([1]). Metody zawarte w tej normie mogą zostać uzupełnione lub zastąpione przez naukowo potwierdzone metody diagnostyki molekularnej, których czułość i wiarygodność są co najmniej równe wartościom podanym w normie EPPO.

Artykuł 4

Plany awaryjne

1. Do dnia 31 grudnia 2013 r. każde państwo członkowskie opracowuje plan określający działania, które należy podjąć na ich terytorium zgodnie z art. 5–16 w przypadku potwierdzenia lub podejrzenia obecności węgorka sosnowca, zwany dalej „planem awaryjnym”.

([1]) Biuletyn EPPO 39(3): 344–353.

▼M2

2. Plan awaryjny określa, co następuje:

a) specjalną sekcję podsumowującą informacje na temat oceny ryzyka rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca w danym państwie członkowskim, w tym więcej na temat biologii węgorka sosnowca, przewidywanych oznak jego obecności, dotkniętych żywicieli, a także metod jego wykrywania, głównych dróg przedostawania się i dalszego rozprzestrzeniania, łącznie z zaleceniami dotyczącymi sposobu na zmniejszenie ryzyka jego przedostawania, zadomawiania i rozprzestrzeniania się;

b) role i obowiązki organów zaangażowanych w realizację planu w przypadku oficjalnie potwierdzonej obecności węgorka sosnowca lub jej podejrzenia, a także strukturę dowodzenia i procedury dotyczące koordynacji działań podejmowanych przez właściwe organy urzędowe, inne organy publiczne, podmioty upoważnione lub zaangażowane osoby fizyczne, laboratoria i podmioty gospodarcze;

c) warunki dostępu właściwych organów urzędowych do lokali podmiotów gospodarczych i innych osób;

d) warunki dostępu właściwych organów urzędowych, w razie potrzeby, do laboratoriów, wyposażenia, personelu, zewnętrznej wiedzy specjalistycznej i zasobów niezbędnych do szybkiego i skutecznego zwalczania lub, w stosownych przypadkach, ograniczenia rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca;

e) środki, które należy wprowadzić, dotyczące poinformowania Komisji, pozostałych państw członkowskich, odnośnych podmiotów gospodarczych i opinii publicznej o obecności węgorka sosnowca oraz o wprowadzonych przeciw niemu środkach, w przypadku urzędowego potwierdzenia jego wystąpienia;

f) mechanizmy rejestrowania ustaleń dotyczących wystąpienia węgorka sosnowca;

g) protokoły opisujące metody oględzin, pobierania próbek i przeprowadzania analiz laboratoryjnych;

h) procedury i osoby odpowiedzialne za ramy koordynacyjne z sąsiednimi państwami członkowskimi oraz, w stosownych przypadkach, z sąsiednimi państwami trzecimi.

Treść planu awaryjnego uwzględnia ryzyko, jakie określony organizm stanowi dla danego państwa członkowskiego.

▼B

3. Państwa członkowskie przewidują ocenę i przegląd planów awaryjnych.

4. Państwa członkowskie informują Komisję o swoich planach awaryjnych na jej wniosek.

▼B

Artykuł 5

Obszary wyznaczone

1. Jeżeli wyniki rocznego badania, przewidzianego w art. 2 ust. 1, wskazują na obecność węgorka sosnowca w roślinach podatnych na części terytorium państwa członkowskiego, na którym wcześniej nie obserwowano jego obecności, albo jeżeli istnieją innego rodzaju dowody świadczące o obecności tego organizmu, dane państwo członkowskie niezwłocznie wyznacza obszar zgodnie z ust. 2, zwany dalej „obszarem wyznaczonym".

Jeżeli obecność węgorka sosnowca zostanie wykryta w wektorze lub w przesyłce drewna podatnego, kory podatnej lub drewnianych materiałów opakowaniowych, dane państwo członkowskie przeprowadza dochodzenie w pobliżu miejsca złowienia wektora lub miejsca, w którym znajdowały się podatne drewno, podatna kora lub drewniane materiały opakowaniowe w momencie wykrycia. Jeżeli wyniki tego dochodzenia wskazują na obecność węgorka sosnowca w roślinach podatnych, akapit pierwszy również ma zastosowanie.

2. Obszar wyznaczony obejmuje obszar, na którym wykryto obecność węgorka sosnowca, zwany dalej „strefą porażenia", oraz obszar wokół strefy porażenia, zwany dalej „strefą buforową". Strefa buforowa ma szerokość co najmniej 20 km.

Jeżeli stosowane są środki zwalczania zgodnie z art. 6, dane państwo członkowskie może zadecydować o zmniejszeniu szerokości strefy buforowej do nie mniej niż 6 km, pod warunkiem że nie utrudnia to zwalczania.

3. Jeżeli w strefie buforowej zostanie zaobserwowana obecność węgorka sosnowca, niezwłocznie określa się nowy obszar wyznaczony zgodnie z ust. 1, biorąc pod uwagę obecność tego organizmu.

Możliwa jest też zmiana granic istniejącego obszaru wyznaczonego, biorąc pod uwagę obecność tego organizmu, pod warunkiem że obszar ten jest objęty środkami zwalczania zgodnie z art. 6.

Wszelkie dowody na obecność węgorka sosnowca w strefie buforowej są niezwłocznie zgłaszane Komisji i pozostałym państwom członkowskim.

4. Jeżeli obecność węgorka sosnowca zostanie zaobserwowana na terytorium państwa członkowskiego, a obszar wyznaczony wkraczałby na terytorium co najmniej jednego innego państwa członkowskiego, wówczas to inne państwo członkowskie lub państwa członkowskie ustanawiają, zgodnie z ust. 1, obszar wyznaczony lub obszary wyznaczone, które uzupełniają strefę buforową strefą buforową lub strefami buforowymi, których szerokość odpowiada szerokości strefy buforowej w państwie członkowskim, w którym zaobserwowano obecność organizmu.

5. Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o obszarach wyznaczonych na swoim terytorium w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym zaobserwowano obecność węgorka sosnowca na danym obszarze.

▼B

Komunikat ten zawiera opis obszarów wyznaczonych, ich położenie i nazwy jednostek administracyjnych, których dotyczy obszar wyznaczony, a także mapę wskazującą położenie każdego obszaru wyznaczonego, strefy porażenia i strefy buforowej.

Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o zmianach w granicach obszarów wyznaczonych na swoim terytorium w terminie jednego miesiąca od wspomnianej zmiany.

6. Jeżeli coroczne badania roślin podatnych i wektora, jak określono w pkt 6 załącznika I, wskazują, że nie zaobserwowano obecności węgorka sosnowca na obszarze wyznaczonym w ciągu poprzednich czterech lat, dane państwo członkowskie może podjąć decyzję, że dany obszar nie jest już obszarem wyznaczonym. Państwo członkowskie znajdujące się w sytuacji, o której mowa w pkt 5 załącznika I, może podjąć decyzję, że dany obszar nie jest już obszarem wyznaczonym, jeżeli nieobecność węgorka sosnowca jest potwierdzona w drodze pobierania i analizy próbek, o czym mowa w pkt 7 wspomnianego załącznika.

Informuje ono Komisję i pozostałe państwa członkowskie o tej decyzji w terminie jednego miesiąca.

7. Komisja ustanawia wykaz obszarów wyznaczonych i przekazuje ten wykaz państwom członkowskim.

Wspomniany wykaz jest aktualizowany zgodnie z informacjami otrzymanymi przez Komisję na podstawie ust. 5 i 6.

Artykuł 6

Zwalczanie

1. Państwa członkowskie podejmują środki, jak określono w załączniku I, w celu zwalczenia węgorka sosnowca występującego na obszarach wyznaczonych na ich terytorium.

Uznaje się, że węgorek sosnowiec został zwalczony, jeżeli coroczne badania roślin podatnych i wektora, jak określono w pkt 6 załącznika I, wskazują, iż na danym wyznaczonym obszarze w okresie poprzednich czterech lat nie zaobserwowano obecności węgorka sosnowca lub jeżeli nieobecność węgorka sosnowca jest potwierdzona w drodze pobierania i analizy próbek, o czym mowa w pkt 7 akapit trzeci załącznika I.

2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby środki, o których mowa w ust. 1, przeprowadzane były przez technicznie wykwalifikowanych pracowników urzędowych organów odpowiedzialnych lub przez inne technicznie wykwalifikowane osoby działające pod nadzorem urzędowych organów odpowiedzialnych.

Artykuł 7

Powstrzymywanie rozprzestrzeniania

1. Jeżeli coroczne badania roślin podatnych i wektora, jak określono w pkt 6 załącznika I, wskazują na obecność węgorka sosnowca na obszarze wyznaczonym w okresie co najmniej czterech kolejnych lat, a ze zgromadzonych doświadczeń wynika, że w danej sytuacji zwalczenie węgorka sosnowca jest niemożliwe, dane państwo członkowskie może zamiast tego podjąć decyzję o powstrzymywaniu rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca poza ten obszar.

▼B

Dane państwo członkowskie może jednak przed upływem tego okresu podjąć decyzję o powstrzymywaniu rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca, zamiast jego zwalczaniu, jeżeli średnica strefy porażenia przekracza 20 km, istnieją dowody występowania węgorka sosnowca w całej strefie porażenia, a ze zgromadzonych doświadczeń wynika, że w danej sytuacji zwalczenie węgorka sosnowca na tym obszarze nie jest możliwe.

Środki powstrzymujące rozprzestrzenianie podejmuje się, jak określono w załączniku II.

2. Jeżeli państwo członkowskie podejmuje decyzję zgodnie z ust. 1 o zastosowania środków powstrzymujących rozprzestrzenianie zamiast środków zwalczania, powiadamia Komisję o tej decyzji, podając uzasadnienie.

Jeżeli zastosowanie ma ust. 1 akapit drugi, Komisja przeprowadza dochodzenie w tym państwie członkowskim w celu sprawdzenia, czy spełnione są warunki przewidziane w tym akapicie.

3. Obszary wyznaczone objęte środkami powstrzymującymi rozprzestrzenianie zgodnie z ust. 1 są oznaczone jako takie na wykazie, o którym mowa w art. 5 ust. 7. Państwa członkowskie mogą stosować te środki na obszarach wyznaczonych, które zostały oznaczone na tym wykazie jako objęte środkami powstrzymującymi rozprzestrzenianie się węgorka sosnowca.

4. Państwa członkowskie dopilnowują, aby środki, o których mowa w ust. 1, przeprowadzane były przez technicznie wykwalifikowanych pracowników urzędowych organów odpowiedzialnych lub przez inne technicznie wykwalifikowane osoby działające pod nadzorem urzędowych organów odpowiedzialnych.

Artykuł 8

Informowanie podmiotów gospodarczych i obywateli

Jeżeli stosowane są środki zwalczania zgodnie z art. 6 lub środki powstrzymujące rozprzestrzenianie zgodnie z art. 7, dane państwa członkowskie przewidują środki informowania zainteresowanych podmiotów gospodarczych i obywateli.

Artykuł 9

Komunikat o środkach krajowych

1. Państwa członkowskie, w terminie jednego miesiąca od daty powiadomienia, o którym mowa w art. 16 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2000/29/WE, o pojawieniu się węgorka sosnowca na części ich terytorium, na którym nie obserwowano wcześniej występowania tego organizmu, powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o środkach, które wprowadziły i które zdecydowały się wprowadzić w celu zwalczenia węgorka sosnowca zgodnie z art. 6.

2. Jeżeli państwo członkowskie podejmuje środki zwalczania węgorka sosnowca zgodnie z art. 6, komunikat o środkach, o których mowa w ust. 1, obejmuje informacje o środkach dotyczących wycinki, pobierania i analizy próbek, usuwania i unieszkodliwiania roślin podatnych, jak określono w pkt 2, 3, 4, 5, 7, 8 i 9 załącznika I, a także informacje o projekcie i organizacji badań, w tym liczbie inspekcji, liczbie próbek do pobrania i analiz laboratoryjnych, które należy przeprowadzić, jak określono w pkt 6 załącznika I.

▼B

Jeżeli państwo członkowskie podejmuje środki powstrzymujące rozprzestrzenianie się węgorka sosnowca zgodnie z art. 7, komunikat o środkach, o których mowa w ust. 1, obejmuje informacje o środkach dotyczących wycinki, pobierania i analizy próbek, usuwania i unieszkodliwiania roślin podatnych, a także informacje o projekcie i organizacji badań, w tym liczbie inspekcji, liczbie próbek do pobrania i analiz laboratoryjnych, które należy przeprowadzić, jak określono w pkt 2 i 3 załącznika II.

Komunikat o tych środkach obejmuje również opis środków informowania zainteresowanych podmiotów gospodarczych i obywateli na podstawie art. 8, a także kontroli, które mają być prowadzone na podstawie art. 11 ust. 1.

▼M2

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim, do dnia 30 kwietnia każdego roku, sprawozdanie z wyników środków wprowadzonych na podstawie art. 6 i 7 między dniem 1 kwietnia poprzedniego roku i 31 marca roku komunikatu.

Sprawozdanie to zawiera wszystkie następujące elementy:

a) liczbę i rozmieszczenie przypadków występowania węgorka sosnowca, w tym mapy wskazujące położenie kolejno strefy porażenia i strefy buforowej;

b) liczbę zidentyfikowanych roślin martwych, roślin w słabej kondycji zdrowotnej lub dotkniętych pożarem lub burzą, z wyszczególnieniem liczby roślin, które zostały całkowicie zniszczone wskutek pożarów lasów lub burz;

c) liczbę roślin martwych, roślin w słabej kondycji zdrowotnej lub dotkniętych pożarem lub burzą, z których pobrano próbki;

d) liczbę próbek pobranych z roślin martwych, roślin w słabej kondycji zdrowotnej lub dotkniętych pożarem lub burzą i zbadanych pod kątem obecności węgorka sosnowca;

e) liczbę próbek z pozytywnym wynikiem analizy na obecność węgorka sosnowca;

f) liczbę roślin martwych, roślin w słabej kondycji zdrowotnej lub dotkniętych pożarem lub burzą, które zostały wyeliminowane, z wyszczególnieniem liczby roślin zidentyfikowanych przed rozpoczęciem odnośnego okresu;

g) liczbę i położenie pułapek oraz okres monitorowania, a także liczbę schwytanych wektorów, odnośne gatunki, liczbę wektorów zbadanych na obecność węgorka sosnowca, liczbę wektorów zbadanych na obecność węgorka sosnowca kolejno w strefach buforowych i strefach porażenia, w tym liczbę próbek z pozytywnym wynikiem analizy na obecność węgorka sosnowca, jeśli takie istnieją.

Państwa członkowskie gromadzą informacje, o których mowa w lit. b) i f) w następujących okresach: od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca, od dnia 1 kwietnia do dnia 31 października i od dnia 1 listopada do dnia 31 grudnia roku poprzedniego oraz od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca roku komunikatu.

▼M2

Przedkładając informacje, państwa członkowskie odwołują się do odnośnego okresu ich gromadzenia.

▼B

4. Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie, do dnia 1 marca każdego roku następującego po powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, o środkach, które zdecydowały się wprowadzić w danym roku w celu zwalczenia węgorka sosnowca zgodnie z art. 6.

5. Jeżeli państwo członkowskie podejmuje decyzję o powstrzymywaniu rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca poza obszar wyznaczony zgodnie z art. 7 ust. 1, niezwłocznie przekazuje Komisji i pozostałym państwom członkowskim odpowiednio zmienioną wersję komunikatu o środkach, o których mowa w ust. 1.

Komunikat o tych środkach może obejmować okres do 5 lat w przypadku obszaru wyznaczonego objętego środkami powstrzymującymi rozprzestrzenianie zgodnie z art. 7. Jeżeli ten komunikat obejmuje więcej niż jeden rok, dane państwa członkowskie przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim zmienioną wersję komunikatu o środkach do dnia 31 października roku jego wygaśnięcia.

Jeżeli podejmuje się decyzję o znaczącej zmianie środków powstrzymujących rozprzestrzenianie, komunikat o środkach jest zmieniany i niezwłocznie przekazywany Komisji i pozostałym państwom członkowskim.

Artykuł 10

Przemieszczanie roślin podatnych, drewna podatnego i kory podatnej w Unii

1. Podatne rośliny, drewno i kora są przemieszczane z obszarów wyznaczonych na obszary inne niż obszary wyznaczone oraz ze stref porażenia do stref buforowych, jeżeli spełnione są warunki określone w sekcji 1 załącznika III.

2. Podatne rośliny, drewno i kora są przemieszczane wyłącznie w strefach porażenia objętych środkami zwalczania, jeżeli spełnione są warunki określone w sekcji 2 załącznika III.

3. Państwa członkowskie mogą ograniczyć przemieszczanie podatnych roślin, drewna i kory w strefach porażenia objętych środkami powstrzymującymi rozprzestrzenianie.

Artykuł 11

Kontrole przemieszczania z obszarów wyznaczonych na obszary inne niż obszary wyznaczone oraz ze stref porażonych do stref buforowych

1. Państwa członkowskie przeprowadzają częste kontrole wyrywkowe podatnych roślin, drewna i kory, które są przemieszczane z obszarów wyznaczonych znajdujących się na ich terytorium na obszary inne niż obszary wyznaczone oraz ze stref porażenia znajdujących się na ich terytorium do stref buforowych.

▼B

Podejmując decyzję w konkretnym przypadku, gdzie przeprowadzić kontrole, państwa członkowskie opierają swoją decyzję na ocenie ryzyka, że rośliny, drewno lub kora, które mają być poddane kontroli, zawierają żywego węgorka sosnowca, uwzględniając pochodzenie przesyłki, stopień podatności danych roślin, drewna i kory oraz przestrzeganie niniejszej decyzji i decyzji 2006/133/WE w przeszłości przez podmiot gospodarczy odpowiedzialny za przemieszczanie.

Kontrole podatnych rośliny, drewna i kory przeprowadza się w następujących miejscach:

a) w miejscach, w których są przemieszczane ze stref porażonych do stref buforowych;

b) w miejscach, w których są przemieszczane ze stref buforowych poza obszary wyznaczone;

c) w miejscu przeznaczenia w strefie buforowej; oraz

d) w miejscu pochodzenia w strefie porażenia, np. w tartaku, z którego są przemieszczane poza strefę porażenia.

Państwa członkowskie mogą zadecydować o przeprowadzaniu kontroli dodatkowo w miejscach innych niż te, o których mowa w lit. a)–d).

Kontrole te obejmują kontrole dokumentów pod kątem wymagań określonych w sekcji 1 załącznika III, kontrole tożsamości oraz, w przypadku niezgodności lub podejrzenia niezgodności z tymi wymogami, kontrole zdrowia roślin, w tym testy na obecność węgorka sosnowca.

2. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole wyrywkowe podatnych roślin, drewna i kory, które są przemieszczane z obszarów wyznaczonych znajdujących się poza ich terytorium na obszary znajdujące się na ich terytorium inne niż obszary wyznaczone.

Wspomniane kontrole obejmują kontrole dokumentów pod kątem wymagań ustanowionych w sekcji 1 załącznika III, kontrole tożsamości i kontrole zdrowia roślin, w tym testy na obecność węgorka sosnowca.

▼M2

3. Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie, do dnia 30 kwietnia każdego roku, o czasie i wynikach kontroli, o których mowa w ust. 1 i 2, przeprowadzonych w roku poprzednim.

▼B

Jeżeli kontrole te wykazują obecność węgorka sosnowca w podatnych roślinach, drewnie lub korze, państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję i pozostałe państwa członkowskie o tym fakcie.

Artykuł 12

Środki w przypadku niezgodności z wymogami art. 10

Jeżeli kontrole, o których mowa w art. 11, wykazują niezgodność z wymogami sekcji 1 lub 2 załącznika III, państwo członkowskie, które przeprowadziło te kontrole, niezwłocznie poddaje materiał niezgodny z wymogami jednemu z następujących środków:

a) zniszczeniu;

▼B

b) przemieszczeniu pod nadzorem urzędowym do zakładu obróbki, specjalnie uprawnionego do tego celu, gdzie materiał ten jest poddawany obróbce cieplnej, aby temperatura rdzenia podatnego drewna i podatnej kory wynosiła minimum 56 °C przez co najmniej 30 minut, co gwarantuje, że są one wolne od żywego węgorka sosnowca i żywych wektorów;

c) jeżeli materiał niezgodny z wymogami składa się z drewnianych materiałów opakowaniowych faktycznie używanych w transporcie towarów oraz bez uszczerbku dla załącznika III – zwrotowi pod nadzorem urzędowym do miejsca wysyłki lub miejsca w pobliżu miejsca zatrzymania, w celu przepakowania tych towarów i zniszczenia wspomnianych drewnianych materiałów opakowaniowych, unikając ryzyka rozprzestrzenienia się węgorka sosnowca.

Artykuł 13

Uprawnione zakłady obróbki

1. Państwa członkowskie, na których terytorium znajduje się obszar wyznaczony, uprawniają zakłady obróbki odpowiednio wyposażone do wykonywania co najmniej jednego z następujących zadań, jak określono w załączniku III:

a) obróbka drewna podatnego i kory podatnej, jak określono w sekcji 1 pkt 2 lit. a) tego załącznika oraz w sekcji 2 pkt 2 lit. c) akapit pierwszy tego załącznika;

b) wydawanie paszportów roślin, o których mowa w dyrektywie Komisji 92/105/EWG ([1]), dla drewna podatnego i kory podatnej, poddanych obróbce w danym zakładzie obróbki zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu, jak określono w sekcji 1 pkt 2 lit. b) załącznika III i w sekcji 2 pkt 2 akapit drugi lit. b) tego załącznika;

c) obróbka drewnianych materiałów opakowaniowych, jak określono w sekcji 1 pkt 3 lit. a) tego załącznika i w sekcji 2 pkt 3 tego załącznika; oraz

▼M1

d) znakowanie zgodnie z załącznikiem II do Międzynarodowego Standardu dla Środków Fitosanitarnych FAO nr 15, jak określono w sekcji 1 pkt 2 lit. b) i pkt 3 lit. b) załącznika III oraz w sekcji 2 pkt 3 tego załącznika, uli, budek lęgowych dla ptaków i drewnianych materiałów opakowaniowych poddanych obróbce w danym zakładzie obróbki zgodnie z, odpowiednio, lit. a) i lit. c).

▼B

Zakłady te zwane są dalej „uprawnionymi zakładami obróbki”.

2. Uprawnione zakłady obróbki zapewniają identyfikowalność drewna podatnego, kory podatnej i drewnianych materiałów opakowaniowych, które zostały poddane obróbce.

([1]) Dz.U. L 4 z 8.1.1993, s. 22.

▼B

Artykuł 14

Uprawnienie do znakowania

▼M1

1. Państwa członkowskie, na których terytorium znajduje się wyznaczony obszar, uprawniają producentów drewnianych materiałów opakowaniowych, uli i budek lęgowych dla ptaków odpowiednio wyposażonych do znakowania, zgodnie z załącznikiem II do Międzynarodowego Standardu dla Środków Fitosanitarnych FAO nr 15, drewnianych materiałów opakowaniowych, uli i budek lęgowych dla ptaków, które są konstruowane z drewna poddanego obróbce przez uprawniony zakład obróbki i którym towarzyszy paszport roślin, o którym mowa w dyrektywie 92/105/EWG.

Producenci ci zwani są dalej „uprawnionymi producentami drewnianych materiałów opakowaniowych.”

▼B

2. Uprawnieni producenci drewnianych materiałów opakowaniowych stosują do ich produkcji wyłącznie drewno pochodzące z zakładów obróbki uprawnionych do tego celu i któremu towarzyszy paszport roślin, o którym mowa w dyrektywie 92/105/EWG, i dopilnowują, aby drewno użyte do tego celu można było prześledzić do tych zakładów obróbki.

Artykuł 15

Nadzór uprawnionych zakładów obróbki i uprawnionych producentów drewnianych materiałów opakowaniowych

Państwo członkowskie nadzoruje uprawnione zakłady obróbki i uprawnionych producentów drewnianych materiałów opakowaniowych, aby mieć pewność, że prawidłowo wykonują oni swoje zadania, zgodnie z uprawnieniami.

Państwa członkowskie dopilnowują, aby nadzór ten przeprowadzony był przez technicznie wykwalifikowanych pracowników urzędowych organów odpowiedzialnych lub przez inne technicznie wykwalifikowane osoby działające pod nadzorem urzędowych organów odpowiedzialnych.

Artykuł 16

Wycofanie uprawnienia uprawnionych zakładów obróbki i uprawnionych producentów drewnianych materiałów opakowaniowych

1. Jeżeli państwo członkowskie, które udzieliło uprawnienia, dowie się o występowaniu węgorka sosnowca w drewnie podatnym, korze podatnej lub w drewnianych materiałach opakowaniowych poddanych obróbce przez uprawniony zakład obróbki, niezwłocznie wycofuje to uprawnienie.

Jeżeli państwo członkowskie, które udzieliło uprawnienia, dowie się o występowaniu węgorka sosnowca w podatnych drewnianych materiałach opakowaniowych oznakowanych przez uprawnionego producenta drewnianych materiałów opakowaniowych, niezwłocznie wycofuje to uprawnienie.

▼B

2. Bez uszczerbku dla ust. 1, jeżeli państwo członkowskie, które udzieliło uprawnienia, dowie się, że uprawniony zakład obróbki lub uprawniony producent drewnianych materiałów opakowaniowych nie wykonują swoich zadań prawidłowo, jak określono w uprawnieniach, podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia zgodności z art. 13 i 14.

Artykuł 17

Wykaz uprawnionych zakładów obróbki i uprawnionych producentów drewnianych materiałów opakowaniowych

1. Państwa członkowskie informują Komisję w przypadku uprawnienia zakładu obróbki zgodnie z art. 13 lub producenta drewnianych materiałów opakowaniowych zgodnie z art. 14 oraz w przypadku wycofania takiego uprawnienia.

2. Komisja ustanawia wykaz uprawnionych zakładów obróbki i uprawnionych producentów drewnianych materiałów opakowaniowych i przekazują ten wykaz państwom członkowskim. Część A tego wykazu określa uprawnione zakłady obróbki. Część B tego wykazu określa uprawnionych producentów drewnianych materiałów opakowaniowych. Wykaz ten jest aktualizowany na podstawie informacji otrzymanych od państw członkowskich.

Artykuł 18

Uchylenie

Decyzja 2006/133/WE traci moc.

Artykuł 19

Przegląd

Niniejsza decyzja zostanie poddana przeglądowi najpóźniej do dnia 31 lipca 2015 r.

Artykuł 20

Data stosowania

Sekcja 1 pkt 2 lit. a) zdanie drugie załącznika III oraz sekcja 2 pkt 2 lit. c) zdanie drugie tego załącznika stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r.

Artykuł 21

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Środki zwalczania przewidziane w art. 6

1. Państwa członkowskie podejmują, zgodnie z art. 6, środki na obszarach wyznaczonych w celu zwalczenia węgorka sosnowca, jak określono w pkt 2–10.

   Państwa członkowskie zawierają szczegółowy opis tych środków w komunikacie, o którym mowa w art. 9 ust. 1.

2. Przy ustalaniu strefy wyznaczonej, dane państwo członkowskie niezwłocznie tworzy na tym obszarze strefę o minimalnym promieniu 500 m wokół każdej rośliny podatnej, w której stwierdzono obecność węgorka sosnowca, zwaną dalej „strefą bezpośrednią". Faktyczny promień tej strefy określany jest dla każdej rośliny podatnej, w której stwierdzono obecność węgorka sosnowca, na podstawie oceny ryzyka przeniesienia węgorka sosnowca przez wektor dalej niż 500 m od tej rośliny podatnej.

   W strefie bezpośredniej wszystkie rośliny podatne są wycinane, usuwane i unieszkodliwiane. Wycinka i niszczenie tych roślin są przeprowadzane od granicy strefy w kierunku jej środka. Należy przedsięwziąć wszelkie niezbędne środki ostrożności w celu zapobieżenia rozprzestrzenieniu się węgorka sosnowca i jego wektora w trakcie wycinki.

▼M2

   Po wycince z wszystkich martwych roślin, roślin w słabej kondycji zdrowotnej oraz roślin wyglądających na zdrowe, wybranych w oparciu o ryzyko rozprzestrzenienia się węgorka sosnowca w danym przypadku, pobiera się próbki. Próbki pobiera się z kilku części każdej rośliny, w tym z korony, a szczególnie z tych części, na których widoczne są skutki aktywności owadów-wektorów. Próbki pobiera się również z obciętych pędów, pozostałości po sadzonkach oraz naturalnie występujących resztek, na których widoczne są skutki aktywności owadów-wektorów i które znajdują się na części obszarów wyznaczonych, gdzie nie przewiduje się oznak więdnięcia roślin podatnych lub przewiduje się je na późniejszym etapie. Wszystkie te próbki są analizowane na obecność węgorka sosnowca.

▼B

3. Jeżeli państwo członkowskie stwierdza, że utworzenie strefy bezpośredniej o promieniu 500 m, o której mowa w pkt 2, powoduje niedopuszczalne skutki społeczne lub środowiskowe, minimalny promień strefy bezpośredniej może zostać zmniejszony do 100 m wokół każdej rośliny podatnej, w której stwierdzono obecność węgorka sosnowca.

   W wyjątkowych przypadkach niektórych pojedynczych roślin znajdujących się w strefie bezpośredniej, jeżeli państwo członkowskie stwierdza, że wycinka tych roślin jest niewłaściwa, można zastosować, wyłącznie w odniesieniu do tych roślin, alternatywne środki zwalczania, gwarantujące taki sam poziom ochrony przeciw rozprzestrzenianiu się węgorka sosnowca. Uzasadnienie takiej decyzji i opis zastosowanego środka są przekazywane Komisji w komunikacie, o którym mowa w art. 9 ust. 1.

▼M2

4. Jeżeli zastosowanie ma pkt 3, wszystkie rośliny podatne znajdujące się w odległości od 100 m do 500 m od roślin podatnych, w których stwierdzono obecność węgorka sosnowca i które wyłączono z wycinki, powinny być sprawdzane przed, w trakcie i po zakończeniu sezonu lotów wektorów pod kątem oznak lub objawów wskazujących na obecność węgorka sosnowca.

   W przypadku stwierdzenia takich oznak lub objawów z rośliny pobiera się próbki i analizuje je pod kątem obecności węgorka sosnowca. Próbki pobiera się z kilku części roślin podatnych, w tym z korony. Zainteresowane państwo członkowskie w trakcie sezonu lotów przeprowadza szczegółowe badania wektorów w drodze pobierania i analizy próbek tych wektorów pod kątem obecności węgorka sosnowca.

▼M2

Środki te obowiązują do momentu zakończenia zwalczania, jak przewidziano w art. 6 ust. 1, lub do momentu podjęcia decyzji o zastosowaniu środków powstrzymujących rozprzestrzenianie, jak przewidziano w art. 7 ust. 1.

5. Jeżeli państwo członkowskie posiada dowody, iż wektor nie był obecny na jego terytorium przez ostatnie trzy lata, w oparciu o badania na obecność wektora przeprowadzone zgodnie z Międzynarodowym Standardem dla Środków Fitosanitarnych FAO nr 4 ([1]) z uwzględnieniem zdolności wektorów do rozprzestrzeniania się, minimalny promień strefy bezpośredniej wynosi 100 m wokół każdej rośliny podatnej, w której stwierdzono obecność węgorka sosnowca.

Dowody te wymienia się w komunikacie, o którym mowa w art. 9 ust. 1.

6. Zarówno w trakcie sezonu lotów wektorów, jak i poza nim państwa członkowskie prowadzą badania roślin podatnych na obszarach wyznaczonych w drodze inspekcji, pobierania i analizy próbek tych roślin oraz wektora na obecność węgorka sosnowca. Przeprowadzają także badania wektorów węgorka sosnowca w czasie ich sezonu lotów. W trakcie tych badań szczególną uwagę zwraca się na rośliny podatne, które są martwe, w słabej kondycji zdrowotnej bądź dotknięte pożarem lub burzą. Próbki z roślin podatnych pobiera się z kilku części każdej rośliny, w tym z korony. Przeprowadza się również badania obciętych pędów, pozostałości po sadzonkach, naturalnie występujących resztek, na których widoczne są skutki aktywności owadów-wektorów i które znajdują się na części obszarów wyznaczonych, gdzie nie przewiduje się oznak więdnięcia roślin podatnych lub przewiduje się je z opóźnieniem. Intensywność badań w promieniu 3 000 m wokół każdej rośliny podatnej, w przypadku której stwierdzono obecność węgorka sosnowca, jest co najmniej cztery razy wyższa niż na obszarze od 3 000 m od tej rośliny do zewnętrznej granicy strefy buforowej.

7. Państwa członkowskie identyfikują i wycinają na obszarze wyznaczonym wszystkie rośliny podatne, w których stwierdzono obecność węgorka sosnowca, a także rośliny martwe, w słabej kondycji zdrowotnej bądź dotknięte pożarem lub burzą. Państwa członkowskie usuwają i niszczą rośliny poddane wycince oraz pozostałości dłużycy, podejmując wszelkie konieczne środki ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca i jego wektora do zakończenia wycinki. Przestrzegają przy tym następujących warunków:

▼B

a) rośliny podatne zidentyfikowane poza sezonem lotów wektora są przed następnym sezonem lotów wycinane i albo niszczone na miejscu, albo usuwane, a ich drewno i kora są poddawane obróbce, jak określono w sekcji 1 pkt 2 lit. a) załącznika III, lub przetwarzane, jak określono w sekcji 2 pkt 2 lit. b) załącznika III;

b) rośliny podatne zidentyfikowane podczas sezonu lotów wektora są niezwłocznie wycinane oraz albo niszczone na miejscu, albo usuwane, a ich drewno i kora są poddawane obróbce, jak określono w sekcji 1 pkt 2 lit. a) załącznika III, lub przetwarzane, jak określono w sekcji 2 pkt 2 lit. b) załącznika III.

([1]) Sekretariat Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin (1995), Międzynarodowy Standard dla Środków Fitosanitarnych nr 4: Wymogi dotyczące ustanawiania obszarów wolnych od szkodników.

▼B

Z roślin podatnych poddanych wycince, w których jeszcze nie stwierdzono obecności węgorka sosnowca, pobiera się próbki i analizuje na obecność węgorka sosnowca, zgodnie ze schematem pobierania próbek, który jest w stanie z 99 % wiarygodnością potwierdzić, że obecność węgorka sosnowca w tych roślinach podatnych jest na poziomie mniejszym niż 0,1 %.

Jeżeli zastosowanie ma pkt 5, państwa członkowskie mogą jednak podjąć decyzję o pobraniu i zbadaniu na obecność węgorka sosnowca próbek roślin podatnych, o których mowa w akapicie pierwszym, bez ich wycinania, zgodnie ze schematem pobierania próbek, który jest w stanie z 99 % wiarygodnością potwierdzić, że obecność węgorka sosnowca w tych roślinach podatnych jest na poziomie mniejszym niż 0,1 %. Zdanie pierwsze nie ma zastosowania do roślin podatnych, w których stwierdzono obecność węgorka sosnowca.

8. W odniesieniu do drewna podatnego zidentyfikowanego na obszarze wyznaczonym w trakcie sezonu lotów wektora, o czym mowa w pkt 7 lit. b), państwa członkowskie okorowują dłużyce wyciętych roślin podatnych lub traktują je środkiem owadobójczym skutecznym przeciw wektorowi albo pokrywają je siatką na owady nasączoną takim środkiem bezpośrednio po wycince. Po okorowaniu, obróbce lub pokryciu siatką drewno podatne jest, pod nadzorem urzędowym, niezwłocznie przemieszczane do miejsca składowania lub do uprawnionego zakładu obróbki. Drewno, które nie zostało okorowane, jest niezwłocznie, w miejscu składowania lub w uprawnionym zakładzie obróbki, ponownie traktowane środkiem owadobójczym skutecznym przeciw wektorowi albo przykrywane siatką na owady nasączoną takim środkiem.

▼M2

Jeżeli państwo członkowskie uzna za niewłaściwe okorowanie roślin, potraktowanie ich środkiem owadobójczym skutecznym przeciw wektorowi czy pokrycie ich siatką na owady nasączoną takim środkiem, nieokorowane drewno należy niezwłocznie zniszczyć na miejscu.

Odpady drewniane powstałe w trakcie wycinki roślin podatnych, które są pozostawiane na miejscu, oraz nieokorowane drewno, które jest niszczone na miejscu, rąbie się na kawałki o grubości i szerokości mniejszej niż 3 cm.

8a. Na zasadzie odstępstwa od pkt 7 lit. b) w przypadku gdy państwo członkowskie uzna za niewłaściwe wycinkę i usunięcie roślin podatnych dotkniętych pożarem lub burzą w sezonie lotów wektora, zainteresowane państwo członkowskie może podjąć działania związane z wycinką i usunięciem tych roślin przed rozpoczęciem kolejnego sezonu lotów.

Bez uszczerbku dla pkt 6 zainteresowane państwo członkowskie w trakcie sezonu lotów przeprowadza szczegółowe badania na obszarach dotkniętych pożarem lub burzą w drodze pobierania i analizy próbek wektorów pod kątem obecności węgorka sosnowca; w przypadku potwierdzenia jego obecności przeprowadza badania roślin podatnych znajdujących się w okolicy w drodze inspekcji, pobierania i analizy próbek tych roślin, które wykazują oznaki lub objawy wskazujące na obecność węgorka sosnowca lub jego wektorów.

▼B

9. Państwa członkowskie usuwają i unieszkodliwiają wszystkie rośliny podatne uprawiane w miejscach produkcji roślin przeznaczonych do sadzenia, w których wykryto obecność węgorka sosnowca od momentu rozpoczęcia ostatniego pełnego cyklu wegetacyjnego, podejmując wszelkie konieczne środki ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca i jego wektora podczas tych działań.

▼M1

9a. Państwa członkowskie, na terenie całej strefy buforowej, identyfikują wycięte rośliny podatne nieobjęte pkt 7, 8 i 9. Państwa członkowskie usuwają te rośliny i pozostałości dłużycy, stosując wszelkie niezbędne środki ostrożności, aby uniknąć sytuacji, w których działają one jako atraktanty węgorka sosnowca i jego wektora.

▼B

10. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie protokołu higienicznego dla wszystkich pojazdów transportujących produkty leśne i dla urządzeń do obróbki produktów leśnych, aby mieć pewność, że węgorek sosnowiec nie może się rozprzestrzenić z tych pojazdów i maszyn.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Środki powstrzymujące rozprzestrzenianie, o których mowa w art. 7

1. Państwa członkowskie podejmują, zgodnie z art. 7, środki na obszarach wyznaczonych, które posiadają strefę buforową o szerokości co najmniej 20 km, w celu powstrzymywania rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca, jak określono w pkt 2 i 3.

Państwa członkowskie dołączają szczegółowy opis tych środków w komunikacie, o którym mowa w art. 9 ust. 1.

▼M2

2. Państwa członkowskie przeprowadzają coroczne badania roślin podatnych i wektora w strefach porażenia w drodze inspekcji, pobierania i analizy próbek tych roślin i wektora na obecność węgorka sosnowca. W trakcie tych badań szczególną uwagę zwraca się na rośliny podatne, które są martwe, w słabej kondycji zdrowotnej bądź dotknięte pożarem lub burzą. Badania koncentruje się na częściach stref porażenia przylegających do stref buforowych w celu ich ochrony. Państwa członkowskie dokonują wycinki wszystkich roślin podatnych, w których wykryto obecność węgorka sosnowca, i usuwają oraz unieszkodliwiają te rośliny i pozostałości dłużycy, podejmując wszelkie niezbędne środki ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca i jego wektorów.

3. Państwa członkowskie podejmują następujące środki w strefach buforowych:

a) w trakcie sezonu lotów wektora i poza nim państwa członkowskie przeprowadzają badania roślin podatnych w strefach buforowych w drodze inspekcji, pobierania i analizy próbek tych roślin i wektora na obecność węgorka sosnowca. Przeprowadzają także badania wektorów węgorka sosnowca w czasie ich sezonu lotów. W trakcie tych badań szczególną uwagę zwraca się na rośliny podatne, które są martwe, w słabej kondycji zdrowotnej bądź dotknięte pożarem lub burzą oraz na wektory znajdujące się na obszarach, na których obecność węgorka sosnowca jest prawdopodobna lub na których przewiduje się opóźnione objawy jego obecności. Próbki z roślin podatnych pobiera się z kilku części każdej rośliny, w tym z korony. Przeprowadza się również badania obciętych pędów, pozostałości po sadzonkach, naturalnie występujących resztek, na których widoczne są skutki aktywności owadów-wektorów i które znajdują się na części obszarów wyznaczonych, gdzie nie przewiduje się oznak więdnięcia roślin podatnych;

b) państwa członkowskie, na terenie całej danej strefy buforowej, identyfikują i poddają wycince wszystkie rośliny podatne, które są martwe, w słabej kondycji zdrowotnej bądź dotknięte pożarem lub burzą. Państwa członkowskie usuwają i unieszkodliwiają rośliny wycięte i pozostałości dłużycy, podejmując wszelkie niezbędne środki ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca i jego wektora przed i podczas wycinki, przestrzegając następujących warunków:

(i) rośliny podatne zidentyfikowane poza sezonem lotów wektora są, przed następnym sezonem lotów, wycinane i niszczone na miejscu, przemieszczane pod kontrolą urzędową do strefy porażenia lub usuwane. W tym ostatnim przypadku drewno i kora tych roślin są albo poddawane obróbce, jak określono w sekcji 1 pkt 2 lit. a) załącznika III, albo przetwarzane, jak określono w sekcji 2 pkt 2 lit. b) załącznika III;

▼M2

(ii) rośliny podatne zidentyfikowane w sezonie lotów wektora są niezwłocznie wycinane i niszczone na miejscu, przemieszczane pod kontrolą urzędową do strefy porażenia lub usuwane. W tym ostatnim przypadku drewno i kora tych roślin są albo poddawane obróbce, jak określono w sekcji 1 pkt 2 lit. a) załącznika III, albo przetwarzane, jak określono w sekcji 2 pkt 2 lit. b) załącznika III.

Z roślin podatnych poddanych wycince, innych niż rośliny całkowicie zniszczone przez pożary lasów, są pobierane próbki, które są analizowane na obecność węgorka sosnowca, zgodnie ze schematem pobierania próbek, który jest w stanie z 99-procentową wiarygodnością potwierdzić, że obecność węgorka sosnowca w tych roślinach podatnych jest na poziomie mniejszym niż 0,02 %.

Na zasadzie odstępstwa od pkt (ii), w przypadku gdy państwo członkowskie uzna wycinkę i usunięcie roślin podatnych dotkniętych pożarem lub burzą zidentyfikowanych w trakcie sezonu lotów za niewłaściwe, zainteresowane państwo członkowskie może podjąć działania związane z wycinką i usunięciem tych roślin przed rozpoczęciem kolejnego sezonu lotów. Podczas takiej wycinki i usuwania odnośne rośliny są niszczone na miejscu lub eliminowane, a ich drewno i kora są poddawane odpowiedniej obróbce, zgodnie z sekcją 1 pkt 2 lit. a) załącznika III, lub przetwarzane, zgodnie z sekcją 2 pkt 2 lit. b) załącznika III. Jeśli odstępstwo to ma zastosowanie, bez uszczerbku dla lit. a), zainteresowane państwo członkowskie w trakcie sezonu lotów przeprowadza szczegółowe badania na obszarach dotkniętych pożarem lub burzą w drodze pobierania i analizy próbek wektorów pod kątem obecności węgorka sosnowca; w przypadku potwierdzenia jego obecności przeprowadza bardziej szczegółowe badania roślin podatnych znajdujących się w okolicy w drodze inspekcji, pobierania i analizy próbek tych roślin, które wykazują oznaki lub objawy wskazujące na obecność węgorka sosnowca;

c) w odniesieniu do drewna podatnego zidentyfikowanego w strefie buforowej w sezonie lotów wektora, o czym mowa w lit. b), państwa członkowskie okorowują wycięte dłużyce roślin podatnych lub traktują je środkiem owadobójczym skutecznym przeciw wektorom albo pokrywają je siatką na owady nasączoną takim środkiem natychmiast po wycince.

Po okorowaniu, obróbce lub pokryciu siatką drewno podatne jest, pod nadzorem urzędowym, niezwłocznie przemieszczane do miejsca składowania lub do uprawnionego zakładu obróbki. Drewno, które nie zostało okorowane, jest niezwłocznie, w miejscu składowania lub w uprawnionym zakładzie obróbki, ponownie traktowane środkiem owadobójczym skutecznym przeciw wektorowi lub pokrywane siatką na owady nasączoną takim środkiem.

Odpady drewniane powstałe w trakcie wycinki roślin podatnych, które są pozostawiane na miejscu, są rąbane na kawałki o grubości i szerokości mniejszej niż 3 cm.

Na zasadzie odstępstwa od pierwszego akapitu, jeżeli państwo członkowskie uzna okorowanie roślin, potraktowanie ich środkiem owadobójczym skutecznym przeciw wektorowi czy pokrycie ich siatką na owady nasączoną takim środkiem za niewłaściwe, nieokorowane drewno należy niezwłocznie zniszczyć na miejscu. Jeśli odstępstwo to ma zastosowanie, odpady drewniane powstałe w trakcie wycinki roślin podatnych, które są pozostawiane na miejscu, oraz nieokorowane drewno, które jest niszczone na miejscu, są rąbane na kawałki o grubości i szerokości mniejszej niż 3 cm.

▼M1

3a. Państwa członkowskie, na terenie całej strefy buforowej, identyfikują również wycięte rośliny podatne, inne niż te, o których mowa w pkt 3b. Państwa członkowskie usuwają te rośliny i pozostałości dłużycy, stosując wszelkie niezbędne środki ostrożności, aby uniknąć sytuacji, w których działają one jako atraktanty węgorka sosnowca i jego wektora.

▼B

4. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie protokołu higienicznego dla wszystkich pojazdów transportujących produkty leśne i dla urządzeń do obróbki produktów leśnych, aby mieć pewność, że węgorek sosnowiec nie może się rozprzestrzenić z tych pojazdów i maszyn.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

Warunki przemieszczania podatnych roślin, drewna i kory wewnątrz Unii, jak przewidziano w art. 10

SEKCJA 1

Warunki przemieszczania podatnych roślin, drewna i kory z obszarów wyznaczonych na obszary inne niż obszary wyznaczone oraz ze stref porażonych do stref buforowych

1. Rośliny podatne mogą być przemieszczane, jeżeli spełniają następujące warunki:

   a) były uprawiane w miejscach produkcji, w których nie zaobserwowano obecności ani oznak obecności węgorka sosnowca od początku ostatniego pełnego cyklu wegetacyjnego;

   b) były uprawiane przez cały okres życia pod całkowitą fizyczną ochroną, gwarantującą, iż wektor nie mógł dotrzeć do tych roślin;

   c) zostały poddane kontroli urzędowej i zbadane, w wyniku czego stwierdzono, że są wolne od węgorka sosnowca i wektora;

   d) towarzyszy im paszport roślin przygotowany i wydany zgodnie z dyrektywą 92/105/EWG dla miejsc przeznaczenia w Unii;

   e) są transportowane poza sezonem lotów wektora lub w zamkniętych pojemnikach albo opakowaniach, gwarantujących, że zanieczyszczenie węgorkiem sosnowcem lub wektorem nie jest możliwe.

2. Drewno podatne i kora podatna, z wyjątkiem drewnianych materiałów opakowaniowych, mogą być przemieszczane, jeżeli spełniają następujące warunki:

   a) zostały poddane odpowiedniej obróbce cieplnej w uprawnionych zakładach obróbki, aby temperatura rdzenia podatnego drewna i podatnej kory wynosiła minimum 56 °C przez co najmniej 30 minut, co gwarantuje, że są one wolne od żywego węgorka sosnowca i żywych wektorów. W przypadku kompostowej obróbki cieplnej kompostowanie jest przeprowadzane zgodnie ze specyfikacjami dotyczącymi obróbki, zatwierdzonymi zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2 dyrektywy 2000/29/WE;

▼M1

   b) towarzyszy im paszport roślin, o którym mowa w dyrektywie 92/105/EWG, wydany przez uprawniony zakład obróbki; jeśli chodzi o podatne drewno w formie uli i budek lęgowych dla ptaków – towarzyszy mu paszport roślin lub jest ono oznakowane zgodnie z załącznikiem II do Międzynarodowego Standardu dla Środków Fitosanitarnych FAO nr 15;

   c) jeżeli drewno nie jest wolne od kory, jest przemieszczane poza sezonem lotów wektora lub w ochronnym pokryciu gwarantującym, że zanieczyszczenie węgorkiem sosnowcem lub wektorem nie jest możliwe.

▼B

3. Drewno podatne w postaci drewnianych materiałów opakowaniowych może być przemieszczane, jeżeli te drewniane materiały opakowaniowe spełniają następujące warunki:

▼B

a) zostały poddane w uprawnionym zakładzie obróbki jednemu z zatwierdzonych rodzajów obróbki, wyszczególnionych w załączniku I do Międzynarodowego Standardu dla Środków Fitosanitarnych FAO nr 15, dotyczącego drewnianych materiałów opakowaniowych w handlu międzynarodowym ([1]), gwarantujących, że jest ono wolne od żywego węgorka sosnowca i żywych wektorów;

b) są oznakowane zgodnie z załącznikiem II do wspomnianego Międzynarodowego Standardu.

4. W drodze odstępstwa od pkt 2 i 3 drewno podatne może być przemieszczane z obszarów wyznaczonych, lub ze strefy porażonej do strefy buforowej, do uprawnionych zakładów obróbki znajdujących się w możliwie najkrótszej odległości od tego obszaru wyznaczonego lub strefy porażonej w celu natychmiastowej obróbki, jeżeli na danym obszarze lub w danej strefie nie znajduje się odpowiedni zakład obróbki.

Odstępstwo to stosuje się tylko wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:

a) zarządzanie, obróbka, przechowywanie i transport roślin podatnych poddanych wycince zgodnie z pkt 8 i 10 załącznika I oraz pkt 3 lit. c) i pkt 4 załącznika II gwarantują, iż wektor nie może być obecny w tym drewnie lub nie może się z niego wydostać;

b) przemieszczanie odbywa się poza sezonem lotów wektora lub w ochronnym pokryciu, gwarantującym, że zanieczyszczenie innych roślin, drewna lub kory węgorkiem sosnowcem lub wektorem nie jest możliwe;

c) przemieszczanie to podlega regularnym kontrolom na miejscu przeprowadzanym przez właściwe organy.

5. W drodze odstępstwa od pkt 2 i 3 drewno podatne i kora podatna porąbane na kawałki o grubości i szerokości mniejszej niż 3 cm mogą być przemieszczane z obszarów wyznaczonych do uprawnionych zakładów obróbki znajdujących się w możliwie najkrótszej odległości od tego obszaru, lub ze strefy porażonej do strefy buforowej, w celu zastosowania jako paliwo, pod warunkiem że spełnione są wymagania pkt 4 akapit drugi lit. b) i c).

SEKCJA 2

Warunki przemieszczania podatnych roślin, drewna i kory w ramach stref porażenia objętych środkami zwalczania

1. Rośliny podatne przeznaczone do sadzenia mogą być przemieszczane, pod warunkiem że rośliny te spełniają te same warunki, jakie określono w sekcji 1 pkt 1.

2. Drewno podatne i kora podatna mogą być przemieszczane w celu poddania tego drewna i kory obróbce jedną z następujących metod:

a) zniszczenie przez spalenie w pobliskim miejscu przeznaczonym do tego celu na obszarze wyznaczonym;

b) wykorzystanie na paliwo w zakładzie przetwarzania lub wykorzystanie do innych celów niszczących, gwarantujących, że są one wolne od żywego węgorka sosnowca i żywych wektorów;

([1]) Sekretariat Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin (2009 r.), Międzynarodowy Standard dla Środków Fitosanitarnych nr 15: Przepisy dotyczące drewnianych materiałów opakowaniowych w handlu międzynarodowym.

▼B

c) odpowiedniej obróbce cieplnej w uprawnionych zakładach obróbki, aby temperatura rdzenia podatnego drewna i podatnej kory wynosiła minimum 56 °C przez co najmniej 30 minut, co gwarantuje, że są one wolne od żywego węgorka sosnowca i żywych wektorów. W przypadku kompostowej obróbki cieplnej kompostowanie jest przeprowadzane zgodnie ze specyfikacjami dotyczącymi obróbki, zatwierdzonymi zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2 dyrektywy 2000/29/WE.

Do tego przemieszczania stosuje się następujące warunki:

a) drewno lub kora są przemieszczane pod nadzorem urzędowym i poza sezonem lotów wektora lub w ochronnym pokryciu, gwarantującym, że zanieczyszczenie innych roślin, drewna lub kory węgorkiem sosnowcem lub wektorem nie jest możliwe; albo

b) drewno lub kora, które zostały poddane obróbce, o której mowa w pkt 2 lit. c), mogą być przemieszczane, pod warunkiem że towarzyszy im paszport roślin wydany przez uprawniony zakład obróbki.

Ten punkt nie ma zastosowania ani do drewnianych materiałów opakowaniowych, ani do drewna podatnego uzyskanego z roślin, które zostały pojedynczo zbadane i uznane za wolne od węgorka sosnowca.

3. Drewno podatne w postaci drewnianych materiałów opakowaniowych może być przemieszczane, jeżeli spełnia warunki określone w sekcji 1 pkt 3.